Åter gäspade han högt, det ljöd nästan som om en smula tvunget.

De hade nu kommit till det Wolfska huset och åtskildes med en handtryckning efter det Fritz hade tändt en svafvelsticka, för att hjälpa sin vän att finna nyckelhålet.

— Skola vi mötas i morgon klockan elfva i klubben du? sporde Fritz, efter det King allaredan hade stängt dörren efter sig in ifrån.

— Ja, svarade King, i det han begynte gå upp för trappan.

I detta ögonblick slog tornuret två starka slag.

— Hvad? utbrast Fritz, är den allaredan half tolf. Hur dock tiden går. Hvad månne gick åt King i kväll, då han således lät sömnen få bugt med sig, annars kan han nog tåla mer än jag. Och därmed begaf han sig hastigt på hemvägen.

— Allaredan half tolf! sade äfven Margareta sakta till sig själf uppe på pigkammaren, då hon hörde de tvänne skarpa kvartslagen från tornuret och på samma gång hörde Kings steg uppför trappan. Dörren till beträdenes rum öppnades och stängdes efter honom.

Margareta suckade lätt.

"Ack, ej heller i kväll vill sömnen finna mig, sade hon halfhögt, o, huru mycket lättare vore det ej, om jag kunde få gråta ut min sorg vid en moders hjärta upphörde att slå.

Hvilken sorg var det som skrämde sömnen från den raska, vackra unga flickans läger.

Jo, den är vanlig nog.

Hon hade i dag med sitt herrskaps tillåtelse varit i sin hembygd, en halfannan mils väg från staden, för att smycka sin moders och sin tidigt bortgångne faders graf med blomster. Hon hade stått tidigt upp och gått hastigt för att vara tillbaka i rättan tid, för att tillaga middagsmåltiden.

Hon bar friska rosor och en krans af mossa i handen. Bandet på hennes stråhatt och några förvildade lockar, som icke hade låtit tvinga sig in i de yppiga, bruna flätorna, fladdrade för den lätta morgonvinden och hennes kinder fingo rodnad under det hurtiga gående. Då hon hade nått en höjd, hvarifrån man på en gång kunde se den sista glimten af staden och den första af hennes hembygd, stannade hon för ett ögonblick och lät blicken glida hän öfver vägen mot det bokskog, hvarigenom hon nu skulle följa stigen ända fram till landsbyn. Plötsligt strålade den annars så allvarliga flickans ögon af ren glädje.

Hon hade fått syn på en ung man i bygdens dräkt, som satt på en sten vid ingången till bokskogen.

— Gustaf! ropade Margarete jublande då han i nästa ögonblick stod framför henne, hur kunde du veta att jag kom denna väg.

Han slog sina armar omkring henne och kysste henne.

— Jag skulle känna dig dåligt, Margarete, sade han, om jag ej skulle veta att du icke ville försumma att pryda dina föräldrars graf i dag, utan att därmed försumma ditt dagsarbete.

Hand i hand gingo de genom skogen ned till landsbyn, de talade föga, men betraktade hvarandra nu och då med en kärlig blick.

Gustaf stannade i skogen, medan Margareta gick ned till landsbyn, hon visste godt att de icke borde ses tillsammans och att Gustafs fader, som ägde den stora bondgården, hvilken stötade på höjden bakom landsbyn, åter ville låta sonen upplefva en svår dag, om han erfore något om detta deras möte.

Då Margareta återvände från kyrkogården, gingo de åter hand i hand genom skogen.

Han bistod henne, då de passerade vanskliga ställen, men de talade icke mycket med hvarandra. Margareta var allvarligare än förut. Hon kom från sina föräldrars grafvar.

Då de hade uppnått höjden, hvarifrån de kunde se staden, stannade hon plötsligt.

— Längre bör du icke följa mig, Gustaf. Du bör återvända. Hvad skall din fader säga, då du blir så länge borta?

— Jag följer dig till nästa väghörn, sade han, hemma finner jag nog på en ursäkt. Ack, Margareta, jag ville gärna gå med till staden, ja till världens ända. Jag kan ej — jag kan ej öfvertala mig själf att tro det vara allvar att vi två skulle skiljas åt!

Margeta bleknade och trädde ett steg tillbaka.

— Skiljas — vi skola skiljas? framstammade hon omsider med möda.

Gustaf såg på henne med tårar i ögonen.

— Jag skall gå härifrån, sade han, på min faders befallning. Jag skall blifva soldat och tjäna ut min tid i hufvudstaden.

— Skall du blifva soldat, Gustaf? utropade hon lidelsefullt.

— Ja, tyvärr, vi drogo i fredags och jag frog mig icke fri.

— Men din fader köpte ju dina öfriga bröder fria. Är ej ditt arbete lika mycket värdt för honom som deras.

Gustaf rodnade af förargelse.

— Det är icke det, min egen flicka. Det är oss och vår kärlek han tänker på, när han önskar att jag skall pådraga mig soldattröjan.

— Men det är ju förfärligt, Gustaf, att du skall vara sex år i hufvudstaden, hvarest det finnes sådana elaka människor, som fru Martin berättade att där är. Det är din fars mening att du skall glömma mig där. Hvad tänker du göra, Gustaf.

— Göra, Margareta? Hvad skulle jag göra? Jag kan ej göra min fader emot och jag har ej trehundra daler att köpa mig fri för.

— Så lef väl! sade hon energiskt och gick.

— Margareta, Margareta — kan du sålunda gå från mig?

— När det skall ske, så kan det hellre ske i dag än i morgon, sade hon med tindrande ögon.

— Men Margareta, min egen älskade Margareta. Jag tänker ju alldeles icke på att glömma dig.

Han hade ilat efter henne och lagt armen omkring hennes lif.

Hon snyftade höfligt.

— Tror du att jag är så svag och lättsinnig att jag kunde glömma dig för de vilda kamraterna i hufvudstaden?

— Jag vet att du är god, Gustaf, men allaredan många före dig hafva blifvit fördärfvade därstädes. I ditt ställe skulle jag icke blifva soldat.

— Du har ju ditt mödernearf, för att köpa dig fri från tjänsten. Detta torde din fader ej kunna neka dig.

— Men jag blir först myndig i oktober och innan oktober borde penningarna inbetalas eller måste jag ut som soldat.

Margareta betänkte sig ett ögonblick.

— Han bör utbetala penningarna, Gustaf. Jag tror du har lagen med dig.

— Det var detsamma med mjölnarens Anton. Han skulle äfven ut från huset till militären, emedan fadern ville gifta om sig. Men den gamle måste dock betala. Jag skall i morgon spörja aktor Wern å dina vägnar. Håll dig tapper till dess. Adjö.

— Adjö, Margareta.

Under dagens mödosamma arbete hade Margareta icke fått tid att sysselsätta sig mycket med sin sorg. Men nu i nattens stillhet vaknade alla bekymmer igen dubbelt mörka och tunga.

Hon insåg klart, att den rike bonden var skuld till allt, hvad som gått henne emot. Hans harm öfver att sonen ville gifta sig med en tjänstepiga, hade bragt honom till att spotta och håna sonen i vittnens närvaro och då detta icke hjälpte, hade han utverkat att ingen i byggden skulle taga Margareta i sin tjänst, så att hon blefve tvungen att söka sig tjänst i staden. Men äfven detta medel hade varit utan betydelse, de unga människorna voro hvarandra trogna, och nu spelade fadern sin sista stora triumf ut mot dem — nu skulle sonen i soldattjänst.

Margareta hade haft nog att kämpa emot, ty redan innan detta sista steg vidtagits, hade Gustafs fader gjort allt, för att få den unga flickans rykte ödelagt, men fru Wolf, som snart lärde känna Margaretas karaktär, hade offentligt gått i borgen för henne och en söndag på den tid ryktena voro allra mest i omlopp, hade Margareta själf infunnit sig till landsbyns kyrka, och efter gudstjänsten trädt fram till den gamle bonden. Hon hade sett honom stinnt i ögonen och sagt högt och ljudeligt: "Du skall icke aflägga falskt vittnesbörd emot din nästa." Den stolte, gamle mannen hade sänkt sitt hufvud för hennes blick och från den tiden blefvo ryktena förstummade.

Under alla de försök, den gamle bonden hade gjort att skilja de båda unga från hvarandra, hade Gustaf varit trogen och tillgifven, detta måste Margareta medgifva, äfven om hon mähända kanske handlat något annorlunda i hans ställe. Hon hade icke stannat hemma hos sin fader, om denne hade bespottat hennes kärlek, hon hade strax gått ut för att tjäna, men så hade hon också vuxit upp i fattigdom och lärt känna lifvet från en annan sida än Gustaf. Nu gälde det för henne endast att krossa den gamle mannens planer med hänsyn till soldatpåbudet, ty hon var klok nog att inse att det icke allenast var försumlighet bonden hoppades på, utan han hade ännu en annan plan i sinnet. Det var allmänt bekant, att han och den rike Stiffen till nedregård hade bestämt sina barn för hvarandra, ehuru Stiffens dotter var för ung ännu, och därför skulle Gustaf bort under sex år, hvarefter förbindelsen skulle knytas. Detta skulle ej få ske. Margareta var beredd att kämpa till det yttersta för sin kärlek, det enda på jorden hon kunde betrakta som sin uteslutande tillhörighet.

Det var alla dessa sorger, som förjagat sömnen från hennes läger.

En half timma efter det ljudet af Kings steg hade förklingat, tycktes det ändtligen som om sömnen ville förbarma sig öfver henne. Hennes andedrägt blef djupare och lugnare. Hennes ögon slöto sig och medvetandet om det som föregick omkring henne, började försvinna.

Men plötsligt reste hon sig upp i sängen och stirrade med vidtöppnade ögon ut i mörkret, som omslöt henne.

Hon lyssnade spändt.

(Forts).

Rysk landsbygd.

Det första intrycket, då man färdas uppför Nevan och tittar ut öfver landet, är enformighet och tråkighet; ett flackt, entonigt landskap samt här och där en samling grå lådor, föreställande hus, med tätt sittande, hvitkantade gluggfönster. Inte en röd stuga synes under hela resan, hvaraf man nästan kan sluta, att ingen sådan finns på hela Rysslands landsbygd, utom där någon svensk möjligen slagit sig ned. Och man undrar, om ett folk kan trifvas i ett så timrat land.

Nästa säregna drag i taflan är de många prämarna man möter på floden, fullastade vanligen med virke och bogserade af små ångbåtar. Man förstår genast, att här ha många utlänningar och kanske äfven en eller annan ryss, varit nog kloka att ta vara på Rysslands resurser och tjäna sig en förmögenhet. Sedan man lämnat bakom sig Nevan, Ladoga, Svit, Onega och anträdt snigelfärden på Marienski-kanalen, visar sig utmed kanalkanten den ena underliga karavanen efter den andra af fem till sju ynkligt små hästar, som tyckas bestå af smuts, skinn och ben. Med resignerad min och böjda ryggar skrida de framåt, påpiskade af några höjtande individer, män eller kvinnor i obeskrifliga trasor och höga klumpstöflar. Ett godt stycke bakom hvarje dylik karavan upptäcker man en väldig trämassa, som småningom visar sig vara stadd i långsam rörelse.

Det är prämar med timmer eller till äfventyrs industriprodukter, som sålunda forslats kanske ända från Kaspiska hafvet uppför Volgan och vidare genom kanalen för att sedan fortsätta till Petersburg, lär bereda grosshandlaren en hederlig profit och sedan på annat håll möta nya öden. Ju längre in i landet man kommer, desto bedröfligare skepnad taga dessa prämdragarekaravaner. Här och där har man tagit sig en stunds rast, kokat litet "mat", allt under det skrik och skällsord ymnigt flöda ut öfver alla tacksamma objekt, och sedan man lagt trasorna och smutsen i landsvägsdiket, fortsättes skriket, kanske något dämpat och bemängt med vårdslöst och mustigt skämt, som väller fram ur en tillfällig stegring i belåtenheten med tillvaron.

Den stora mängden prämar vittnar om Rysslands rikedom. Synbarligen stöder ryska staten kraftigt den enskilda företagsamheten, då hela den långsträckta vattenleden gratis upplåtes för allmänheten, äfven de talrika slussarna. Ja t. o. m. förträffliga vattenfall i bifloderna utarrenderas gratis jämte byggnader i närheten. Men i gengäld påläggas alla industriella företag en särdeles hög skatt, hvilken sedan går till underhåll af lands- och vattenvägarna. Det måste gå på krokvägar i Ryssland.

När man ser ryskt landtfolk, får man en liflig känsla af det ihåliga i talet om det mäktiga, ärorika Ryssland. Man tycker nästan, att det vore bättre att vara utan ett ärorikt fosterland, när folket lefver så i idel smuts och trasor. Våra husdjur före en människovärdigare tillvaro än de flesta af dessa människor, som vid 20 a 25 års ålder se ut som 50-åringar. En detaljerad beskrifning af deras mödosamma och vegeterande hvardagslif skulle bli alltför enformig. Jag vill till belysning blott omnämna aftontoaletten. Den utmärker sig verkligen för en hög grad af enkelhet och består hufvudsakligen däri, att man låter smutspaltorna sitta på, läger sig i den unkna skrubben-sofrummet på ett sängliknande föremål och omger sig med en ny uppsättning smutsiga trasor.

Upp ur all denna smuts och fattigdom höjer sig en mängd kupolprydda kyrkor, härdar för en vidskeplig religion, som går hand i hand med brännvinet, bevarande och spridande okunnighet, försoffning och belåtenhet.

Det ryska folkets försoffning är emellertid ej så djup, att ej fåfängan rätt gärna trifves äfven på landsbygden. Smak för grannlåt saknas ej, och när de unga bondflickorna klä sig till helg, tas ofta sminkburken fram, och man söker efter bästa förmåga likna Petersburgsdamerna.

Vid midsommarhelgen samlas folket från den angränsande trakten på en lämplig plats, där landthandlarna bjuda ut sitt krimskrams. Ungdomen promenerar fram och tillbaka på landsvägen under skämt och glam, men mot aftonen viker det högtidliga, och feststämningen antar mera exklusiva former. Det är nu brännvinet, som är den verksammaste faktorn i nöjeruset, och tillgången på denna glädjebringare är så mycket större nu än eljes, som helgen i Ryssland är drickspengarnas (kallas att få "till te") ljufliga tid.

Detta betalningssystem, som i särskildt hög grad florerar på alla områden i Ryssland, kan ibland praktiseras på det mest kuriösa sätt. Jag vistades hos en fabriksägare, som åt strandägarna ofvanför vattenfallet betalade ett oskäligt högt årligt arrende för af eventuell vattenuppdämning upptagen jord (någon sådan uppdämning hade på flere år ej förekommit). Dessa bönder kommo nu vid helgen fram till gården för att bockande med mössan i hand och den mest uppriktiga välvilja i ögonen "gratulera till helgen". Härmed menades, att de skulle ha drickspengar, hvilket de också fingo.

Det religiösa momentet vid midsommarfirandet framträder starkt under förmiddagen. På marknadsplatsen finnes en badbassäng och vid dess ända ett litet öppet kapell, där prästen tar plats, samlande menigheten omkring sig och bassängen. Och under aktningsvärdt länge föreläser han nu med otrolig fart på ett suddigt och sjungande mål ur det på gammalryska affattade evangeliet, då och då afbruten af några odisciplinerade stämmor ur hopen, ersättande de bättre ordnade gudstjänsternas korgossekörer. Slutligen öfvergår han till ceremonins stora nummer. Med ett förgyllt kors välsignar prästen vattnet. Men ännu har han ej kommit till punkt i sitt välsignelseformulär, och ordningsmaktens handhafvare ha all möda att hålla tillbaka mängden, som har svårt att lägga band på sin klåfingrighet och sin längtan efter det välsignade vattnet. Emellertid är stunden ändtligen inne, och med en duns störta ett 50-tal män och kvinnor i röda dräkter i vattnet, krafla efter ett kort bad upp på det torra och ersättas efter hand af nya badgäster. Det hela upplöser sig i ett myllrande lif på platsen omkring och ett virrvarr af omklädningsscener, och som en stilenlig afslutning verkar det, när den ene efter den andre af menigheten kommer fram till bassängen och fyller sina hinkar med det heliga vattnet att för den närmaste framtiden användas till såväl invärtes som utvärtes bruk.

Vid teet efteråt hos fabriksägaren, dit prästen och polismannen voro inbjudna, berättade den förre, att samma grundliga ceremoni upprepas hvarje år 6 januari i 30 a 40 graders kyla. Som man ser, riskera ryssarna gärna hälsan då det gäller religionen.

Till sist några ord med hänsyn till Sverige. Vi svenskar bestå oss ju med ett rätt utbrott nationalhat mot ryssarna. Det är dock högst tvifvelaktigt, om denna känsla i nämnvärd grad motsvaras af en liknande känsla hos ryssarna. De ryssar, som ha någon aning om, hvad Sverige är, äro nämligen snart räknade, och vill man ha ett bref beställt från ryska landsbygden till Sverige, är det inte nog med att skrifva Schwetsia på kuvertet, utan säkrast är att låta det gå via Petersburg.

Små stänk från blå himmel.

Af **Bengt S.**

(Forts. från förra numret).

Edvin svor hämnd. Icke så mycket för hämndens egen skull som fastmer i afsikt att fördärfva tant Augustas odödlighet som faktor i fru Elviras ömma funderingar. Han älskade sin lilla hustru och ville icke dela hennes ynnest. Allraminst med någon tant. Men länge fick han fundera. Ända till dess han fann en lösning, så nära till hands liggande att han själf förvånades öfver dess enkelhet.

— — — — —

Han låg i gungstolen med sina tidningar, hon satt inom den röda bordlampans ljuskrets och arbetade på något broderi. Han läste icke, bara satt och betraktade henne öfver kanten på tidningen, såg på de små ifriga händerna och log öfver det lilla veck, som arbetsbekymret dragit ihop mellan de veka ögonbrynen.

— Vira, sade han, känner du gubben Sollen?

— Hvilken Sollen?

— Läraren — originalet.

— Ah, han! Hvarför kallar du honom original? Hon såg intresserad upp på honom.

— Om inte annat så för att han gifte sig med fröken Linsell.

— Jag förstår ingenting.

— Du vet ju, att man kallar sådana människor original, som göra, hvad ingen annan skulle gjort i deras ställe.

— Ditt skämt är bra dåligt, fnyste hon till, och han såg, att fingrarne rörde sig hastigare än förut. Det var just så han ville ha det. Han önskade blott ingifva henne en smula sympati för den stackars Sollen.

— Jag ämnar bjuda hit gubben i afton. Vi äro gamla bekanta, fortsatte han.

— Gärna får du det, jag skall göra i ordning toddy åt er om ni vill ha.

Hon sade det lugnt, men Edvin märkte, att tonen var kall och att det låg något af orosaning i stämman. Aning om en stundande vedergällning. Och han log — — —

Kaffet var serveradt, samtalet i full gång. Men det var endast Edvin och gubben Sollen, som talade. Man hade kommit in på historien, och från Karl XII:s död öfvergick man till den högre matematiken. Edvin led själf af att behöfva förstöra hela kvällen för sig — och hustrun, en af smekmånadens dyrbara kvällar, men å andra sidan kunde han icke låta bli att njuta af att betrakta Elvira. Redan under Karl den tiondes ungdom hade hon börjat visa sig orolig, under slaget vid Köpenhamn, när hon serverade kaffe andra gången, spillde hon bredvid på faten, och långt innan ännu hjältekonungen kommit till världen, ansåg hon det lämpligt att draga sig tillbaka i anspråkslöshetens skugga genom att luta sig mot ryggstödet och plocka upp brödsmulor från duken.

Men värre blef det, när konversationens rullande klot med accelererad hastighet rusade af i riktning mot kvadratrötter och logaritmer. Edvin satt och såg, hur hon önskade, att det åtminstone varit fråga om planeter och solar, men som gubben Sollen icke var lärare i astronomi och följaktligen inte hittade i nebulosornas töckenvärld, voro alla eventualiteter i den vägen uteslutna. Och det måtte fru Elvira ha insett, ty hon böjde sitt hufvud och led i tystnet. —

När hon någon gång såg upp, var det endast för att tigga om nåd. Det gick till och med så långt, att Edvin började tycka, det kunde vara nog sant, och önskade sluta, hvilket emellertid visade sig otänkbart. Adjunkten var så inne i sitt ämne, att han hvarken såg eller hörde, och om han någon gång höll upp, — hvilket alltid skedde midt i en mening — var det endast för att skölja ned den sista "obekanta" med en klunk toddy.

Först när stjärnorna och gaslyktorna tändts därutanför i den höstkalla luften, lämnade gubben Sollen sitt bugande värdfolk och stapplade ut genom tamburdörren, hvilken besynnerligt nog slogs igen bakom honom med en mindre vanlig fart.

Därinne satt fru Elvira och snyftade med en liten hvit linnelapp för näsan. Och, när Edvin nästan ångerfullt strök hennes mjuka hår, såg hon upp på honom med en blick, som sade så oändtligt mycket utan att förebrå det minsta:

— Vi borde allt vara litet mera tillsammans, du Edvin....På tu man hand, menar jag.

Och så glittrade det till bakom tårarna som när en yrvaken solstråle hittar en daggkåpa.

DR. MILES' ANTI-PAIN PILLS FOR Headache

FOR NEURALGIA, SCIATICA, RHEUMATISM, BACKACHE, PAIN IN CHEST, DISTRESS IN STOMACH, SLEEPLESSNESS

TAKE ONE of the Little Tablets AND THE PAIN IS GONE

If you have Headache Try One

They Relieve Pain Quickly, leaving no bad After-effects

25 Doses 25 Cents Never Sold in Bulk

Svenska Böcker.

Vi föra på lager svenska böcker, tryckta i Sverige, lämpade för olika smakriktningar och till samma priser som i Sverige med tillägg endast för fraktkostnaden. Vi emottaga beställningar på all svensk litteratur, hvilka expedieras fortast möjligt efter samma prisberäkning. Återförsäljare och bibliotek erhålla goda vilkor. Skrif efter kataloger, som sändas gratis.

Björck & Börjesson,
40 W. 28th Str. - NEW YORK CITY.

Agenter önskas för vår nya bok **"Konung Oscar II:s Lif och Verksamhet"**, Minnesuppläga från vaggan till grafven, af Sveriges ädle och mest älskade konung, samt en biografi af Sveriges nye regent Gustaf V. En bok för hvarje svensk familj och bibliotek. Rikt illustrerad. Sänd genast 15 cents i frimärken för profbok.

J. S. ZIEGLER & CO., Dept. C.,
325 Dearborn Street, CHICAGO, ILL.

En vacker och nyttig present.

EXTRA FINT

Brefpapper och kuvär

24 ark och 24 kuvär med läskpapper i elegant kartong, sändes *portofritt* till envar för endast..40c

Scandia Novelty Company
46 Union Block, St. Paul, Minn.

Praktisk Lärobok

i Engelska Språket med fullständig uttalsbetäckning.

En tillförlitlig vägledning för nybegynnare, invandrare och andra, som inom kort tid vilja lära sig läsa, skrifva och tala det engelska språket.
Kartonerad, 80c. Klothband, $1.00.

SWEDISH ENGLISH
Conversations Teacher.

Engelska talöfningar, jämte grundläggande ordförråd, med uttalsbetäckning.
Pris 35c. I vaxkert clothband 75c.

FULLSTÄNDIGASTE
Engelsk-Svenska Brefställaren
för svenska folket i Norra Amerika.

Innehåller rättskrifningslära för svenska och engelska språken, fullständig anvisning till uppsättandet af alla slags bref, legala skrifter och handlingar, undervisning i bokhålleri, äfvensom ett uttdrag ur poetlagen och intressetabeller. Ursprungligen utgifven af I. T. Rafling & Co. och känd såsom "en bok för folket". 391 sidor. Klothband. Pris $1.00.

Sändes portofritt vid beloppets emottagande.

C. Rasmussen Pub. Co.
726-734 S. 4th St., Minneapolis, Minn.

Fritt sändes

en elegant PICK-KALENDER för år 1908 till envar, som strax köper för $1.00 af nedanstående

SVENSKA BÖCKER.

Kärlekens Tempel, af Pehr Thomasson, 128 sidor, 25c.—I den gyllene Tiden, 128 sidor, 25c.—Två Flammor, af H. Bjursten, 250 sidor, 35c.—Öfverste Stålhammar, af G. Starbäck, 274 sidor, 50c.—Svensk-amerikanska Hönsboken, 40c. — Hittebarnet från Smolensk, af P. Hoffmann, 25c.—Silfverflaskan, af O. Höfer, 60c.—Bland Munkar och Nunnor, af B. Jansson, 128 sidor, 25c.—Menniskan, dess ursprung, dess lif och dess bestämmelse, af Dr. N. Lilja, rikt illustrerad, inb. i cloth, $2. — Arbetets Barn, af M. S. Schwartz, 50c.—Mannen af Börd och Kvinnan af Folket, af Marie S. Schwartz, 70c.—Räddande Engel och Drottning, af M. S. Schwartz, 25c.—Arbetet adler Mannen, af M. S. Schwartz, 70c.—Bilder och Vrångbilder, af Sigurd, I—III del. 60c. —På Vernamo Marknad, af C. Snollsky, 25c.—Stjernkrogen, af A. Streckfuss. 35c.—Sveriges Historia, från äldsta tid till våra dagar, $4.—Skizzer och Berättelser, af Sigurd, 128 Sidor, 25c. — Patron Jönssons Memoirer, af Sigurd, 131 sidor, 25c.—Herr Pettersons Husprediknigar, af Sigurd, 128 sidor, 25c.—Ödets Lek, Roman af H. Bjursten, 922 sidor, $1.—Konung Oscar II, Sveriges folk och unionsupplösningen, af A. E. Strand, i fint clothb., $2.—Ordböcker: Engelsk-Svensk och Svensk-Engelsk, med fullständig uttalsbetäckning, elegant inb. $1.25; Svensk-Engelsk och Eng.-Svensk, reviderad och förökad, 735 sidor, inb. 75c, Svensk-Engelsk och Engelsk-Svensk Pick-Lexicon, cloth 50c.—Vy-Brefkort från alla Sveriges landskap; 12 olika kort för 25c; 25 kort för 50c; 55 kort för $1.00.

Allt sändes portofritt vid emottagandet af beloppet i money order eller 2c frimärken.

Skrif efter fullständig katalog.

C. RASMUSSEN PUB. Co.
726-734 S. 4th St., Minneapolis, Minn.

KODAK SAFETY FILM